

ne i den personlige pleje, og i 24 pct. af kommunerne er der også nedskæringer i personaleforbruget til den praktiske bistand. Jeg synes, Dansk Folkepartis fingeraftryk på den her finanslov taler for sig selv.

Samme forsigtighed gælder i øvrigt dagpasningsområdet, hvor man i aftalen skriver, at kommunerne vil budgettere med en stigning i udgifterne ved en antagelse om uændret dækningsgrad. Betyder det, at flertallet vil dække regningen, når den uændrede dækningsgrad viser sig ikke at holde? BUPL mener jo så at vide, at næsten halvdelen af kommunerne i øvrigt samlet set afsætter færre udgifter på børne- og ungeområdet i driftsbudgettet for 2007, men det er jo kun socialister og ballademagere.

Kl. 11.25

Bedre står det sikkert heller ikke til i folkeskolen. Der mener man, at de kommunale budgetter viser en stigning pr. elev. Det var på tide. Det er gået den forkerte vej i mange år, der har været massive besparelser. Det kan være, at der her og der bliver mulighed for at genindføre lejrskoler, skolefester og andre også relevante aktiviteter i folkeskolen.

Så der er mange og gode grunde til at stemme for det socialdemokratiske ændringsforslag om at forbedre den kommunale økonomi, og jeg har nævnt tre af dem.

Nu ved flertallet jo nok, at der er et problem, og derfor har statsministeren da også opfundet et kvalitetsudviklingsprojekt med interessante møder og et mindre beløb på 250 mio. kr., som vi så kan stemme om. Men det er jo udtryk for dårlig samvittighed. For i stedet for at gøre noget reelt ved de nedskæringer og de forringelser i den offentlige velfærd, som befolkningen nu mærker for alvor, skal vi alle sendes i gruppearbejde. Jeg skal oplyse, at vi stemmer imod det ændringsforslag.

Hvorfor ikke erkende, at der er et ressourceproblem i det danske velfærdssamfund? Der mangler hænder, og den stigende velstand får ikke lov at slå igennem i den offentlige velfærd. Vi har i Danmark en meget effektiv offentlig sektor. Alle offentligt ansatte vil gerne gøre deres arbejde så godt og så effektivt som muligt. De er alle interesserede i at skabe forandring og fornyelse, det er der ingen uenighed om.

Men at benægte, at der er et ressourceproblem, og at der mangler hænder, og tro, at det langsomt går over ved at fedte med et par hundrede millioner kroner til et studiekrædsprojekt, er for naivt. Det hjælper hverken på liggedage i

plejesektoren, lukkedage i daginstitutionerne eller muligheden for også at lave fornuftige aktiviteter i folkeskolen, der er bedre, end det, vi ser i dag.

Så skal jeg afslutningsvis komme med nogle bemærkninger om de ændringsforslag, der i øvrigt er. Vi vil kunne stemme for en række af de forslag, som er stillet af oppositionen, og som vi har stor sympati for. Det gælder f.eks. forslaget om ulandsbistanden fra Det Radikale Venstre, som vi kan støtte, det svarer i det økonomiske niveau til vores eget. Det gælder også SF's forslag om at forbedre den kommunale økonomi, vore intentioner er de samme. Og det gælder sådan set også en række andre forslag, og herunder selvfølgelig de forslag, der udmønter de aftaler, vi er en del af, og som allerede er nævnt.

Med hensyn til de ændringsforslag, vi vil undlade at stemme ved, kan jeg sige, at vi har sympati for dem, men vi vil gerne i nærmere i diskussion om dem, inden at vi skal kaste vores lodder direkte i det, og det kan så ikke blive i denne omgang.

Hvad angår de ændringsforslag, vi vil stemme imod, vil jeg dele dem i to. Den ene gruppe forslag, vi vil stemme imod, stemmer vi imod, fordi vi simpelt hen synes, at det, der er foreslået, økonomisk er for voldsomt. Men vi har meget stor sympati for de formål, de forfægter, og jeg tænker her på en række af Enhedslistens forslag.

Så er der en anden type ændringsforslag. Der er ikke så mange, men de er der. Dem vil vi stemme imod. Jeg har nævnt et af dem. Lad mig også nævne, at vi synes, at det er en underlig manøvre at lukke Miljøinstituttet på den måde og så overføre det til Copenhagen Consensus Center, men det er jo åbenbart den måde, finansministeren driver klimapolitik på.

Så endelig er der et forslag, som nedsætter sodavandsafgiften med 7,5 øre pr. flaske. Jeg må nødvendigvis sige, at det her ganske store gennembrud for Dansk Folkeparti i dansk børnepolitik kan vi ikke støtte. Men netop det ændringsforslag er jo et ganske godt symbol på, hvordan flertallet prioriterer børnene i fremtiden i Danmark. Billigere sodavand og dårligere daginstitutioner.

Formanden:

Der er nu en række korte bemærkninger. Og for at være sikker på, at jeg har fået alle med på listen, læser jeg lige op: Fru Charlotte Dyremose, hr. Peter Christensen, fru Pernille Rosenkrantz-